

- Втора част: жалбоподателят твърди, че изключването от диспозитива на решението на компании, участвали в практиките, е опорочено поради нарушаване на принципите на равно третиране, на недопускане на дискриминация, както и на принципа на защита срещу произволната намеса на Комисията;
4. Четвърто основание: нарушаване на правилата, очертаващи териториалната компетентност на Комисията, поради включването на „inbound“ трафика в ЕИП в единното продължено нарушение. Това основание се състои от две части:
- Първа част: практиките относно „inbound“ трафика в ЕИП не били въведени в ЕИП;
- Втора част: Комисията не доказала наличието на квалифицирани последици в ЕИП, свързани с практиките относно „inbound“ трафика в ЕИП;
5. Пето основание: противоречиви мотиви и явна грешка в преценката, опорочаващи констатацията, че отказът да се плати комисиона на следиторите е отделен елемент от единното продължено нарушение. Това основание се състои от две части:
- Първа част: констатацията съдържа противоречиви мотиви;
- Втора част: констатацията била опорочена от явна грешка в преценката;
6. Шесто основание: използване на неправилни стойности на продажбите за изчисляване на глобата, наложена на Air France-KLM. Това основание се състои от две части:
- Първа част: включването на тарифите в стойността на продажбите се дължало на противоречиви мотиви, редица грешки при прилагане на правото и явна грешка в преценката;
- Втора част: включването на 50 % от „inbound“ приходите в ЕИП в стойността на продажбите противоречало на Насоките относно метода за определяне на глобите от 2006 г. и на принципа non bis in idem;
7. Седмо основание: неправилна преценка на тежестта на нарушението. Това основание се състои от две части:
- Първа част: жалбоподателят твърди, че преувеличаването на тежестта на практиките се дължи на редица явни грешки в преценката и на нарушение на принципите на пропорционалност на наказанията и на равно третиране;
- Втора част: жалбоподателят твърди, че преувеличаването на тежестта на практиките се дължи на включването в обхвата на нарушението на контактите във връзка с практики, въведени извън ЕИП, в нарушение на правилата за териториалната компетентност на Комисията;
8. Осмо основание: неправилно изчисляване на продължителността на нарушението, определена по отношение на France и използвана за изчисляване на глобата, наложена на Air France-KLM;
9. Девето основание: липса на мотиви и недостатъчен размер на предоставеното от Комисията намаляване на глобата от 15 % въз основа на регулаторните режими.

Жалба, подадена на 13 юни 2017 г. — Qualcomm и Qualcomm Europe/Комисия

(Дело T-371/17)

(2017/C 256/39)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Qualcomm, Inc. (Сан Диего, Калифорния, Съединени американски щати), Qualcomm Europe, Inc. (Сан Диего) (представители: M. Pinto de Lemos Fermiano Rato и M. Davilla, lawyers)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да отмени Решение C(2017) 2258 окончателен на Европейската комисия от 31 март 2017 г. във връзка с производство съгласно член 18, параграф 3 и член 24, параграф 1, буква г) от Регламент № 1/2003 на Съвета по преписка AT.39711 — Qualcomm (агресивни търговски практики); и

— да осъди Европейската комисия да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат шест основания.

1. Първото основание е нарушение на принципа на необходимост с обжалваното решение

- Жалбоподателите изтъкват най-напред, че обжалваното решение надхвърля тесния обхват на разследването на Комисията, така както е определен в изложението на възраженията (наричано по-нататък „ИВ“), по време на устното изслушване и на срещата за обобщаване на резултатите, и в предишните искания за информация (наричани по-нататък „ИИ“), както що се отнася до продължителността на твърдяната злоупотреба, така и до потенциалните теории за вредата, въз основа на които Комисията провежда разследването.
- По-нататък те твърдят, че сериозните въпроси, съдържащи се в обжалваното решение, не могат да се характеризират като последващи въпроси, целящи само разясняване във връзка с изтъкнатите от тях доводи в отговора на ИВ и по време на устното изслушване, а като изцяло нови, неоправдани искания.
- По-нататък, според жалбоподателите обжалваното решение цели да проследи някои аспекти от отговорите им на приетите ИИ, в някои случаи, преди повече от пет години, и относно факти, настъпили преди десет или повече години. Жалбоподателите твърдят, че ако изискваната сега допълнителна информация наистина е била необходима на Комисията за провеждане на разследването, те легитимно е трябвало да очакват, че Комисията най-малкото е щяла да потърси такава информация и разяснения преди приемането на изложението на възраженията през декември 2015 г., а не в началото на 2017 г.
- По-нататък, според жалбоподателите обжалваното решение иска от тях да извършат значителен обем работа от името на Комисията, включително представяне на обработените данни в специфичен формат.
- Най-сетне жалбоподателите изтъкват, че Комисията не може да им възложи, под заплахата от глоби, тежест на доказване, която явно е предназначена да им позволи да обосноват доводите си в отговора на ИВ на възраженията.

2. Второто основание е нарушение на принципа на пропорционалност с обжалваното решение

- Жалбоподателите изтъкват, че информацията, която се иска да бъде получена с обжалваното решение от тях, е неоправдана, със значителен обхват и изключително обременителна за събиране или обединяване. Според жалбоподателите обжалваното решение изисква от тях да съберат голям обем информация, която те не събират и не съхраняват по систематичен начин при нормалното водене на бизнеса си и изисква извършването на значителен обем работа от името на Комисията.
- Жалбоподателите по-нататък изтъкват, че периодичните наказателни плащания, предвидени в обжалваното решение в случай, че жалбоподателите не успеят да предоставят такава информация в определен срок, са неоправдани, а самите срокове са неразумни.

3. Третото основание е липса на надлежни мотиви в обжалваното решение

- Жалбоподателите изтъкват, че в много случаи обжалваното решение предоставя неубедителни, неясни, неточни и неадекватни мотиви, които не могат да оправдаят прекомерните и излишни искания на Комисията за информация. Според жалбоподателите в други случаи обжалваното решение не излага изобщо никакви мотиви. Поради това жалбоподателите твърдят, че не могат да разберат съображенията, поради които исканата информация е необходима на Комисията, за да проведе разследването си.

4. Четвъртото основание е изведено от твърдението, че обжалваното решение цели да обърне неправилно тежестта на доказване

- Жалбоподателите изтъкват, че обжалваното решение цели да обърне тежестта на доказване и в действителност да им „възложи“ изграждането на казус срещу тях самите. По-специално обжалваното решение изисква жалбоподателите да проверят вместо Комисията счетоводните записвания на жалбоподателите, въпреки, че тези данни са били надлежно проверени от външни одитори. По същия начин, както твърдят жалбоподателите, обжалваното решение иска от тях да докажат, че са извършвали бизнеса си в съответствие със закона.

5. Петото основание е нарушение на правото да не се предоставя самоуличаваща информация

- Жалбоподателите изтъкват, че обжалваното решение изисква от тях да предоставят „информация“, която не може легитимно да се счита, че съдържа факти и документи, а се състои вместо това от изчисления, детайли и кодове, хипотетични цени и анализи и тълкувания на исторически предположения, направени преди много години.
- Жалбоподателите изтъкват, че обжалваното решение изисква от тях да докажат, че са действали проактивно, като са взели мерки за съобразяване с конкурентните правила на Съюза.

6. Шестото основание е нарушение на принципа на добрата администрация с обжалваното решение

- Според жалбоподателите времето на приемането, съдържанието и контекстът на обжалваното решение поражда сериозни съмнения за лоша администрация, прокурорска предубеденост и тормоз и навеждат на мисълта, че Комисията злоупотребява с широките си правомощия за разследване в опита да прикрие неуспеха си да докаже твърдяното нарушение след повече от седем години разследване.

Жалба, подадена на 12 юни 2017 г. — Louis Vuitton Malletier/EUIPO — Bee Fee Group („LV POWER ENERGY DRINK“)

(Дело T-372/17)

(2017/С 256/40)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Louis Vuitton Malletier (Париж, Франция) (представители: P. Roncaglia, G. Lazzeretti, F. Rossi и N. Parrotta, lawyers)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Bee Fee Group LTD (Никозия, Кипър)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз в черно, червено и бяло, със словния елемент „LV POWER ENERGY DRINK“— марка на Европейския съюз № 12 898 219

Производство пред EUIPO: производство по обявяване на недействителност

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 29 март 2017 г. по преписка R 906/2016-4

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени обжалваното решение и в резултат на това да обяви за недействителна оспорената марка,
- да осъди EUIPO да плати разноските на жалбоподателя в настоящото производство,
- да осъди притежателя на марката да заплати разноските на жалбоподателя в настоящото производство.

Изложени основания

- Нарушение на член 8, параграф 5 от Регламент № 207/2009,
 - нарушение на член 75 от Регламент № 207/2009 и принципа на правна сигурност.
-